

Pietariin Elokuun 21 / 98.

Tekka rakas !

Oli aikeni kahta kotiin
saavuttuani kirjoittaa Sinulle, mutta
ajanvähyys sekä muutkin ikinäyy-
det ovat riuistaneet kirjoitus halun.

Kotiin tultuani, kerrain
Maijalle terveisiä ja annoin hänelle
kirjeesi. Kovin kaunon näkyi
sitä avaamatta päilyttävän.

Silmäyksivirtään kuin : mytkö vasti.
Muutoin koetin kertoa terveiseini
niin lämpimän sydämmellisesti kuin prin-
kin täisin — sillä tahdoin pulatteen
jään polaisen sydämmestä ...

Ensin näytti riinä anniotuneeni,
sillä kertoessani, helttyi hän hyynelei-

hin ja kynnellen läpi pilkisti
näkyviin niin enkelimäisen läm-
min lapsen katoa.

Mutta seuraavana päivänä oli
se taas kadonnut — ja sijaan
hiipinyt jyrkkä kylmyys.....

Sinä arvaat, miltä se tuntai;
välillenne, sovintaa tavoittelevalle
äidille ?

Eräänä iltana kun olin ja
mennyt levolle, oli hän kirjittas-
nut Sinulle kirjeen jonka minäkin
sain lukea kuin pyysin.

Sette vasta kuin oli sen ja pass-
tiin lähettänyt, jektui mieleeni
kysyä: et hän suikaan sitä
kirjettä lähettänyt lisäämättä
vastaanottajan "nimeä" ?

"eti, sen unohdin": oli vastas-
uksensa. "Ensin kuin
aloin kirjoittaa, en löytänyt

miten häntä nimittäisin ja
sitten perästä sen nallen anahdin.
Selitin sen olleen kavin pakas-
ti ja katuvaan hän sitä näkpi
itsekin.

Nyt olen kuitenkin tyytti
ja laivan parasta.

Lapoi te pukka oli niin
tyytyväinen ja onnellisen näköi-
nen lähtiesä, jota hän ei
ole ollut enään maneen aikaa.

Kyllä käsitan, miötä se
hyvä tuuli johtui.

Yää asia on se, että
me sinun kansa tulimme selä-
ville. Käyköön. — tapahtukaan
kaikki, miten hyvänsä. Sinun
en toki tarvitse niin paljon syö-
tää — kuten ennen.

Muutkin olin kaikinpuolin tyy-
tyväinen vimmiseen matkaan

Siihenkin että
tulini Puijaseen paikenneeksi.
(Kaikki, kaikki oli ikinä kun
olisin rauhan ja sovinnon asioilla matkailut...)

Kovin olivat gotivälisiä
silläkin kaikki ihmiset -
eivät kuinkaan olisi mua miin-
pian luontaan laskeneet.

Minä vaan en voinut jädä, kun
olin niin varmaasti luvannut
maanantai aamuksi kotiin.

Parasta olikin että määrälleni
jätettiin - monet asiawhaurat
sen vaativat.

On jo myöhä, enkä sentäh-
den jaksaa enää pakota,

Ole sydämmellisecoti ter-
vehdity. ' ja kerra myös
terveiseni Ysällesi ja siskoille.

Gerdalle kirjoitan niin pian
kuin voin ehdiä.

Kirjoitahan jokuks äiti
Annalle

Minäkin lienee Ahosorain
Terveys ja kunnille
Kunni- ja kunnat